

<http://physicsweb.org/article/news/9/7/8>

2005/07/15

هم‌جوشی با حباب برگشته؟

یک گروه فیزیک‌پیشه از دانشگاه پُردو [1] در ایندیانا ادعا می‌کنند شاهد جدیدی برای وقوع هم‌جوشی ی هسته‌ای در یک آزمایش رومیزی یافته‌اند. بیبان خو [2] و آدام بات [3] می‌گویند فرستادن موج صوت به یک بشر استن دو تریم دارشده (که به آن نوترن افزوده‌اند) باعث تولید نوترن‌ها ی اضافی و ترتیم از طریق فرآیند هم‌جوشی می‌شود. این پدیده (که به آن هم‌جوشی با حباب می‌گویند) اولین بار در 2002 گزارش شد و با تردید گسترده‌ای رو به رو شد. انتظار می‌رود این نتایج جدید هم به همان اندازه بحث‌برانگیز باشند.

حباب‌ها ی درون یک مایع، وقتی در اثر امواج صوت منبسط و منقبض می‌شوند درخش‌ها ی ریز نور می‌گسیلند. به این پدیده آوالومینسان می‌گویند. بعضی از فیزیک‌پیشه‌ها معتقد‌اند ممکن است فشارها و دماها ی درون حباب‌ها ی رمبینده آن قدر زیاد باشد که بتواند واکنش‌ها ی هسته‌ای را آغاز کند. در این صورت، چنین هم‌جوشی بی یک منبع انرژی ی تمیز جدید خواهد بود.

در 2002 (و دوباره پارسال) روسی تالیارخان [4] و هم‌کارانش نتایج بحث‌برانگیزی را منتشر کردند که با استفاده از نوترن‌ها ی پرانرژی، در یک بشر استن حباب‌ها ی گاز درست کرده‌اند. در استن به کارفته، به جای اتم‌ها ی هیدروژن دو تریم (D) گذاشته بودند. تالیارخان (که قبلًا در آزمایش‌گاه ملی ی اک ریچ [5] بود و حالا در پُردو است) ادعا کرده بود دماها ی درون حباب‌ها ی رمبینده بیش از یک میلیون کلوین است. این دما برای این که دو هسته ی دو تریم با هم واکنش هم‌جوشی انجام دهند کافی است. واکنش‌ها ی هم‌جوشی ی DD ممکن است یک هسته ی هلیم ۳ و یک نوترن، یا یک هسته ی تریم و یک پرتون درست کنند.

اما در هر دومورد، دیگر پژوهش‌گران - این زمینه با نتایج با تردید رو به رو شدند. خو ویات دوباره این آزمایش را (با همان اتفاقی آزمایش‌ی که تالیارخان طراحی کرده بود) انجام داده اند، اما چشم‌های نوترون‌شان را هسته‌ی پرتوزا ی کالیفرنیم - 252 گرفته اند [6]. این ایزوتپ به‌طور - پی‌وسته نوترون می‌گسیلد، بر خلاف - چشم‌های قبلى که گسیل نوترون‌شان به شکل - تپ بود.

خو و بات بشراستن شان را در معرض - چشم‌های نوترون گذاشتند و بعد این مایع را تحت - فراصوت گذاشتند. امواج - صوت حباب‌ها ی ریزی درون - مایع درست می‌کند. این حباب‌ها منبسط می‌شوند و بعد فرو می‌ریزند. این دونفر هم (مثل - آزمایش‌های قبلى) ترتیبیم و نوترون با انرژی ی مشخصه (در گستره‌ی 2.5 MeV) برا ی واکنش‌های هم‌جوشی ی DD دیدند. آن‌ها می‌گویند با استن - معمولی (بدون - دوتیریم) محصولات - هم‌جوشی دیده نمی‌شود.

آرن گالنسکی [7] از دانش‌گاه - ایالتی ی میشیگان [8] (که به نتایج - اولیه ی تالیارخان شک داشت) حالا هم شک دارد. او می‌گوید تپ‌های نوترون ی که گروه - پُردو می‌بیند، ممکن است از چشم‌های عظیم - نوترون آمده باشند، که بیش از دو میلیون نوترون بر ثانیه می‌گسیلد. بسیاری از تپ‌ها هم ممکن است اصولاً ناشی از نوترون نباشند بلکه ناشی از پرتوهای گاما ی 2.2 MeV ی حاصل از گرمایی‌شدن و جذب - نوترون‌ها ی چشم‌های هیدروژن - دیواره‌ها ی پارافینی باشند. او می‌گوید خو و بات هیچ توضیح ی برا ی این تپ‌ها یا تپ‌های نوترون ی که در آزمایش با استن - معمولی می‌بینند نمی‌دهند.

ست پاترمن [9] و هم‌کاران - ش از بوسی‌لای [10] هم در کوشش برا ی ایجاد - واکنش‌های هم‌جوشی با آوالومینسان درگیر اند، اما تا کنون نتوانسته اند نتایج - اولیه ی گروه - پُردو را بازتولید کنند. البته آژانس - پروژه‌ها ی پژوهشی ی پیش‌رفته ی دفاعی (داریا) [11] در ایالات - متحده، پیش از این هزینه ی کار - مشترک و تبادل اطلاعات - تالیارخان و پاترمن در زمینه ی هم‌جوشی با حباب را تأمین کرده است.

[1] Purdue University

[2] Yiban Xu

[3] Adam Butt

[4] Rusi Taleyarkhan

- [5] Oak Ridge National Laboratory
- [6] Nuclear Engineering and Design **235** 1317
- [7] Aaron Galonsky
- [8] Michigan State University
- [9] Seth Puttermann
- [10] UCLA
- [11] Defense Advanced Research Projects Agency (DARPA)